U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **A. M.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2021, čj. OAM-533/ZA-ZA11-P15-2021, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2021, čj. 13 Az 33/2021-13,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal 22. 7. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením odmítl jako opožděnou. Vzhledem k tomu, že byl stěžovatel řádně vyzván k převzetí rozhodnutí žalovaného a v určený den se nedostavil, bylo mu rozhodnutí doručeno v den uvedený ve výzvě, tj. 29. 9. 2021 (§ 24a odst. 2 zákona o azylu). Patnáctidenní lhůta k podání žaloby uplynula 14. 10. 2021 a stěžovatel žalobu podal až 7. 11. 2021.

[2] Proti usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Tvrdí, že § 32 odst. 1 zákona o azylu váže lhůtu k podání žaloby na okamžik doručení rozhodnutí, nikoliv na den, kdy správní orgán zamýšlí předat účastníkovi rozhodnutí. Úkon spočívající v osobním předání rozhodnutí je obyčejným ústním jednáním, k němuž není účastník povinen se dostavit.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s postupem městského soudu a navrhl kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou.

[4] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., s účinností od 1. 4. 2021, platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikaturně ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS (tyto závěry jsou použitelné i po novele soudního řádu správního zákonem č. 77/2021 Sb., srov. usnesení NSS z 5. 8. 2021, čj. 10 Azs 196/2021-30, bod 4).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná. Jediná otázka, kterou stěžovatel v kasační stížnosti vznáší, se týká právního režimu doručování rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. K výkladu a použití tohoto právního režimu existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, která poskytuje úplnou odpověď na kasační argumentaci stěžovatele (srov. rozsudky NSS z 31. 5. 2011, čj. 8 Azs 5/2011-91, bod 16, nebo z 31. 1. 2018, čj. 8 Azs 157/2017-42). Z ničeho nevyplývá, že by bylo napadené usnesení městského soudu stiženo vadou, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele, a proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, a bod 18 usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. května 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu